

עמ"ת 5699-10-24 - אהרון דנילוב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 5699-10-24

המ"ע 14314-10-24

כבוד השופט עופר גרוסקופף

לפני:

אהרון דנילוב

העורר בעמ"ת 5699-10-24
והמשיב בהמ"ע 1431-10-24:
נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה בעמ"ת 5699-10-24
והמבקשת בהמ"ע
14314-10-24:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד
מיום 1.10.2024 במ"ת 59824-01-24 שניתנה
על ידי כבוד השופט מאור אבן חן; ובקשה
ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים,
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996
י"א בתשרי התשפ"ה (130024)

עו"ד ארז בן-ארויה

תאריך הישיבה:
בשם העורר בעמ"ת
5699-10-24 והמשיב בהמ"ע
14314-10-22:
בשם המשיבה בעמ"ת
5699-10-24 והמבקשת בהמ"ע
14314-10-24:

החלטה

בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' השופט מאור אבן חן) במ"ת
59824-01-24 מיום 1.10.2024, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר, ונקבע כי הוא יוותר
במעצר עד תום ההליכים, וכן בקשה ראשונה מטעם המדינה להארכת מעצרו של העורר מעבר

לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

למען הנוחות יכוננו הצדדים העורר ו- המדינה, בהתאמה, ביחס לשני ההליכים.

1. ביום 25.1.2024 הוגש נגד העורר ושלושה נאשמים אחרים (להלן: הנאשמים הנוספים) כתב אישום המייחס להם מספר עבירות, ובהן קשירת קשר לביצוע פשע וסחיטה באיומים. על פי האמור בכתב האישום הנאשמים ניהלו רשת מאורגנת לסחיטת גברים באינטרנט, תוך שהם מציגים עצמם תחילה כקטינות, ולאחר ניהול שיח מיני מול אותם גברים, כעמותה שמטרתה גילוי עבירות מין כלפי קטינות ברשת, אשר את שתיקתה נדרשו לרכוש בכסף. בטרם הכרעה בדבר מעצרו עד תום ההליכים, ביקש בית המשפט קמא ביום 19.3.2024 שיוכנו תסקירי מעצר בעניינם של העורר והנאשמים הנוספים. התסקיר בעניינו של העורר הוגש לבית המשפט קמא ביום 5.5.2024, ובו הוערך כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה מצדו, שרמת חומרתה צפויה להיות בינונית, וכן הומלץ על שחרורו לפיקוח אלקטרוני בבית הוריו, תוך הרחקתו מגישה לאינטרנט. תסקירים ניתנו באותו היום גם בעניינם של הנאשמים הנוספים, וגם במסגרתם הומלץ על העברתם למעצר בפיקוח אלקטרוני.

2. ביום 27.5.2024 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, וזאת תוך הבחנתו מהנאשמים הנוספים, אשר בעניינם הורה בית המשפט על בחינת העברתם למעצר בפיקוח אלקטרוני (להלן: החלטת המעצר עד תום ההליכים). בית המשפט קמא נתן מספר נימוקים להבחנה זו: עברו הפלילי של העורר; המשך ביצוע העבירות מצידו גם לאחר מעצרו של חלק מהנאשמים הנוספים; העובדה כי הוא מחק תכתובות מפלילות מהטלפון הנייד שלו; ו"תמרורי אזהרה" נוספים, כגון השקרים שהוא מסר בפני שירות המבחן ביחס לשירותו הצבאי.

3. ערר שהוגש על החלטת המעצר עד תום ההליכים לבית משפט זה נדחה ביום 13.6.2024 (בש"פ 4601/24, כב' השופט יחיאל כשר), בעקבות הודעת באת כוח העורר, כי לנוכח הערות בית המשפט היא חוזרת בה מן הערר. יצוין, כי בסופו של הדיון שהתנהל באותו היום בפני כב' השופט כשר, הוא העיר כי "יכול להיות שבטווח סביר [באת-כוח העורר] יכולה להגיש בקשה [לעיון חוזר...] (פרוטוקול הדיון מיום 13.6.2024, בעמ' 4 ש' 14-15).

4. ביום 30.7.2024, בחלוף אך כחודש ומחצה ממועד ההכרעה בבש"פ 4601/24, הגיש העורר בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטת המעצר עד תום ההליכים, וזאת בעיקר בשל קצב התקדמות ההליך העיקרי בתיק, וחלוף הזמן מאז החלטת המעצר עד תום ההליכים (להלן: הבקשה לעיון חוזר). כן נטען בבקשה לעיון חוזר כי ניתן להבחין את תנאי מעצרו של העורר מאלו של הנאשמים הנוספים באמצעות

הפקדה כספית וערביות צד ג' גבוהות יותר. המדינה התנגדה לבקשה זו, בטענה כי אין מדובר בחלוק זמן המקום עילה לעיון חוזר. ביום 26.8.2024 דחה בית המשפט קמא את הבקשה לעיון חוזר, תוך שקבע כי שלושת החודשים שחלפו מאז שניתנה החלטת המעצר עד תום ההליכים אינם מהווים שינוי נסיבות המצדיק את קבלת הבקשה לעיון חוזר.

5. בחלוף כשבועיים, ביום 10.9.2024, הגיש העורר בקשה נוספת לעיון חוזר, וזאת בגין התמשכות ההליכים בעניינו (להלן: הבקשה הנוספת לעיון חוזר). המדינה, מצידה, ביקשה לדחות בקשה זו על הסף, בסברה כי סד הזמנים במסגרתו מתנהל ההליך העיקרי בעניינו של העורר הוא "סמוך וסביר". ביום 1.10.2024, החליט בית המשפט קמא על דחיית הבקשה הנוספת לעיון חוזר, בקובעו כי פרק הזמן שחלף אינו מצביע על הפחתה במסוכנות העורר, וכי נתוני העורר מצדיקים את ההבחנה בינו לבין הנאשמים הנוספים.

6. על דחיית הבקשה הנוספת לעיון חוזר הגיש העורר ביום 6.10.2024 את הערר דנן, בו טען כי לנוכח מכלול הנסיבות, ובראשם קצב התנהלות ההליך העיקרי בעניינו - אשר טרם התקיימו במסגרתו דיוני הוכחות - וחלוף הזמן מאז שנעצר, שגה בית המשפט קמא כאשר לא קיבל את הבקשה הנוספת לעיון חוזר. בפרט, נטען כי נקודת הזמן הנוכחית, כתשעה חודשים מאז נעצר העורר, מהווה נקודת זמן בה יש לבחון מחדש את ההצדקה למעצרו עד תום ההליכים, ולהורות על שחרורו ממעצר לפיקוח אלקטרוני.

7. במקביל, יומיים לאחר הגשת הערר הגישה המדינה בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים להארכת מעצר ראשונה של העורר מעבר לתשעה חודשים בתשעים ימים נוספים, החל מיום 24.10.2024 (להלן: הבקשה). במסגרת הבקשה טענה המדינה כי המעשים המיוחסים לעורר מלמדים על מסוכנות ברורה המצדיקה את הבקשה.

8. ביום 8.10.2024 הסכימו הצדדים כי הערר והבקשה יידונו במאוחד, והדיון האמור התקיים בפניי ביום 13.10.2024 (להלן: הדיון). בפתח הדיון, הודיעו הצדדים כי לאחרונה נקבעו בהליך העיקרי חמישה מועדים לדיוני הוכחות, החל מסוף חודש נובמבר 2024. כמו כן, טיעוני באת-כוח העורר התמקדו בכך שתשעת החודשים הנקובים בחוק המעצרים הם מסגרת הזמן הבסיסית במסגרתם ניתן לעצור נאשם, ומעצר החורג מהם דורש הצדקה מיוחדת אשר לא מתקיימת בעניין העורר - בוודאי לא כשמדובר במעצר מאחורי סורג ובריח. מנגד, טען בא-כוח המדינה כי חמשת מועדי ההוכחות שנקבעו בתיק מצביעים על התקדמות ההליכים בעניינו של העורר, כך שאין שינוי נסיבות המצדיק את שחרורו ממעצר לפיקוח אלקטרוני. בסופו של הדיון התאפשר גם לעורר להשמיע את דברו, והוא ביקש הזדמנות להשתחרר מהמעצר הממושך, על מנת להיות עם הוריו ובכדי לשקם עצמו.

9. לאחר שעיינתי הן בערר והן בבקשה, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון, אני סבור כי דין הערר להתקבל וכי דינה של הבקשה להתקבל באופן חלקי, במובן זה שיוארך מעצרו של העורר ב-90 ימים נוספים, אך במעצר בפיקוח אלקטרוני ולא מאחורי סורג ובריא.

10. כידוע, נקודת הזמן בחלוף תשעה חודשים מיום מעצרו של נאשם מהווה, על פי מצוות המחוקק, אבן דרך משמעותית בהליכי המעצר. שכן, לפי הכלל הקבוע בסעיף 61(א) לחוק המעצרים, יש לשחרר ממעצר נאשם אשר שהה במעצר "תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים" וטרם הוכרע דינו. אומנם, קיים חריג לכלל, בדמות סעיף 62(א) לחוק המעצרים, המקנה לשופט בית המשפט העליון סמכות להאריך את המעצר מעבר לפרק הזמן האמור - אך יש לזכור מהו החריג ומהו הכלל. כבר ציינתי בעבר כי במסגרת בחינת האפשרות לשימוש בחריג זה מחובתו של השופט "לבחון מחדש את מכלול נסיבות העניין, תוך ביצוע איזון שונה בין השיקולים המתנגשים, על דרך של מתן משקל מוגבר להתארכות המעצר מעבר לפרק הזמן הנורמטיבי שנקצב בחוק" (בש"פ 2846/24 מדינת ישראל נ' איטל (7.4.2024)). ראו גם בש"פ 1797/22 מדינת ישראל נ' דדון, פסקה 9 (30.3.2022). בין יתר השיקולים שציינה הפסיקה כי יש לשקול במסגרת בחינה זו הם חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; חלוף הזמן מעת מעצרו; קצב התנהלות המשפט; המסוכנות הנשקפת מהנאשם לביטחון הציבור, וכן האפשרות לאיינה באמצעות חלופת מעצר; ואת החשש מפני שיבוש הליכי המשפט (בש"פ 4064/20 מדינת ישראל נ' חשאש, פסקה 13 (30.6.2020); בש"פ 6510/22 מדינת ישראל נ' אוחיון, פסקה 7 (20.10.2022)).

11. בהינתן האמור, באתי למסקנה כי במקרה דנן הגיעה העת להורות על שחרורו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שנעשה זה מכבר ביחס לנאשמים הנוספים. ויובהר, אין חולק כי יש להבחין בין העורר לבין הנאשמים הנוספים, ועל כן מוצדק היה להותירו במעצר מאחורי סורג ובריא עת הם הועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני. ואולם, עם חלוף הזמן - כתשעה חודשים מאז שנעצר העורר וארבעה וחצי חודשים מאז החלטת המעצר עד תום ההליכים - הבחנה זו כבר אינה מצדיקה את הותרתו של העורר לבדו במעצר מאחורי סורג ובריא. חלף זאת, ניתן להביא לידי ביטוי את ההבחנה הקיימת בין העורר ליתר הנאשמים באמצעות תנאי ההעברה למעצר בפיקוח אלקטרוני שיקבעו בעניינו, כגון סכומי ההפקדה הכספית וערבויות צד ג' שיהיה על העורר לגייס. גורם משמעותי בקביעתי זו הוא תסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של העורר, אשר כזכור קבע כי ניתן לאיין את מסוכנותו על ידי מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו. חיזוק נוסף לכך היא העובדה כי בעבר שהה העורר בפיקוח בבית הוריו למשך מספר חודשים, ובמהלכם לא הפר את תנאי הפיקוח. בהינתן כל אלה, משעומדים לחלוף תשעה חודשים מעת שנעצר העורר, נקודת האיזון בין השיקולים השונים השתנתה, והכף נוטה עתה לטובת שחרורו לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

12. לאור האמור, דין הערר להתקבל ודין הבקשה להתקבל בחלקה, כמפורט להלן:

א. בית המשפט קמא יקיים עד ליום 24.10.2024 דיון בתנאים שיקבעו להעברת העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית ההורים. בתוך כך, יקבע בית המשפט קמא לפי מיטב שיקול דעתו את מערך הפיקוח והתנאים בהם יהיה העורר נתון, ובכלל זה, בנוסף להפקדה כספית וערבויות צד ג' כפי שימצא לנכון, הגבלת גישה לרשת האינטרנט.

מנהלת הפיקוח האלקטרוני מתבקשת להעביר חוות דעת בדבר היתכנות פיקוח אלקטרוני בבית ההורים.

ב. העורר יימצא במעצר מאחורי סורג ובריח עד לעמידה בתנאים שיקבע בית המשפט קמא להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, ויהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני ממועד זה ואילך - כך, עד חלוף 90 ימים, החל מיום 24.10.2024 או עד למתן פסק דין בת"פ 59754-01-24 בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשפ"ה (15.10.2024).

עופר גרוסקופף
שופט